

רע"פ 6779/19 - מוראד מפארג'ה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6779/19

לפני:

כבוד השופט ג' קרא

ה המבקש:

מוראד מפארג'ה

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז ירושלים מיום 23.09.2019 בתיק עפ"ג 19-04-32187 שנitin על ידי כב' השופטים רבקה פרידמן-פלדמן, אלי אברבנאל וחיה זנדברג

עו"ד סאהר עלי

בשם המבקש:

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחויז ירושלים (כב' השופטים ר' פרידמן-פלדמן, א' אברבנאל וח' זנדברג) מיום 23.9.2019 בעפ"ג 19-04-32187, בגין נדחה ערעור המבקש על חומרת העונש שהוטל עליו בגין גזר דיןו של בית משפט השלום ירושלים (כב' השופט ש' הרבסט) בת"פ 14-11-7020.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע, ביחד עם נאים נוספים, על פי הודהתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של ניכוי תשומות ללא שיש לגבייהם מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך נוסף, התשל"ז-1975 (להלן: חוק המע"מ) בנסיבות מחמירות לפי סעיף 117(ב)(3) לחוק המע"מ.

2. האישום הרלוונטי לבקשת מكتب האישום המתוקן שהוגש בעניינו הוא האישום השישי ולפי הנפקה המבוקש חשבוניות פיקטיביות בסכום כולל של כ-1,500,000 ש"ח במטרה להתחמק מתשלום מס.

3. בגור דין עמד בית משפט השלום על מדיניות הענישה הנוגגת, על הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות ועל נסיבות ביצוען, וקבע כי מתוך העונש ההולם בעניינו של המבוקש נע בין 12 ל-24 חודשים מאסר, קנס ומאסר על תנאי. בקביעת העונש בתוך המתחם, התחשב בית המשפט לחומרה בעברו הפלילי של המבוקש, הכלול הרשותות בענייני אלימות ורכוש; בהתרשםות שירות המבחן מכך שה浼וקש מתבקש לקבל אחריות על מעשיו; וכן שה浼וקש לא השיב את הכספי שגרע ולא הסיר את המחדל מושא האישום. במסגרת השיקולים לקולא, התחשב בית המשפט בכך שה浼וקש הודה במינויו; ובנסיבות האישיות והמשפחתיות הייחודיות; ובחוף הזמן מאז בוצעו העבירות. עוד התייחס בית המשפט לחומרת העונש שנגזר על הנאשם המרכזי בפרשה. בהתחשב בכך, מצא בית המשפט כי יש לגוזר את עונשו של המבוקש בחלוקת התחתון-מרכזי של מתחם הענישה, וגור דין עליו 14 חודשים מאסר לRICTO בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 200,000 ש"ח או 6 חודשים מאסר תחתיו.

4. המבוקש הגיש ערעור על חומרת עונש המאסר לבית המשפט המחויז. בערעורו, טען המבוקש כי הטענה כי העונש שנגזר עליו ובין העונש שנגזר על הנאשם המרכזי בפרשה, שנידון ל-32 חודשים מאסר כאשר הוא הרוח החיה לאחרי העבירות מושא כתוב האישום והוא אף הורשע בעברו בעבירות מס, מפר את עקרון אחידות הענישה. בית המשפט המחויז דחה הערעור בקביעו כי בית משפט השלום שקל את העונש שנגזר על הנאשם המרכזי בפרשה בבואה לגוזר את עונשו של המבוקש, וכן התחשב בנסיבותו האישיות של המבוקש, בחוף הזמן וביתר שיקולי הענישה הרלוונטיים בנسبות העניין, ולפיכך הוא לא נמצא מקום להתערבות בגזר הדין.

ה浼וקש ממן להשלים עם פסק הדין, ומכאן הבקשה שלפני.

نימוקי הבקשה

5. בבקשתו, חוזר המבוקש על טענתו שהעללה לפני בית משפט קמא לפיה עונש המאסר שנגזר עליו נגוע בא' מידות ביחס לעונשים שנגזרו על יתר המעורבים בפרשה, ובפרט ביחס לעונשים שנגזרו על הנאשם המרכזי. זאת, בהתחשב בסכומי המס מושא כתוב האישום ביחס לכל אחד מהמעורבים בפרשה וביחס לעברם הפלילי בעברות כלכליות. עוד טוען המבוקש כי לא ניתן משקל מספק לנסיבותו האישיות והמשפחתיות המורכבות המצדיקות, לשיטתו, הקלה נוספת בעונשו.

דין והכרעה

6. דין הבקשה להידחות. על דרך הכלל, זכותו של הנאשם היא כי עניינו ידוע בפני שתי ערכאות, ורשות לערעור שני תיגתן רק במקרים חריגים בהם עולה שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינים הפרטיא של הצדדים או במקרים יוצאי דופן בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיונות דין(ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצט א/or (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982); רע"פ 641 מילר נ' מדינת ישראל (10.4.2019)). הבקשה שלפני אינה נמנית על במקרים חריגים יוצאי דופן אלה, ואני סבור כי נגרם לבקשת עיונות דין או אי-צדק מהותי מצדיך

את התערבותו של בית משפט זה ב"גלאול שלישי".

יתריה מכך, הבקשה ממוקדת רובה כולה בחומרת העונש שנגזר על המבוקש._CIDOU, רשות ערעור במקרים אלה תינתן במקרים חריגים בלבד שבהם ניכרת סטייה משמעותית מדיניות העונישה הראوية והמקובלת בעבירות דומות (רע"פ 19/2057 מרצוק נ' מדינת ישראל (21.3.2019); רע"פ 9137/16 שרים נ' מדינת ישראל (26.3.2018)).

7. בעניינו, העונש שנגזר על המבוקש לא חורג מדיניות העונישה המקובלת והראوية במקרים דומים, ובוודאי שהוא לא חורג במידה ניכרת (ראו והשו: רע"פ 7779/15 חברת צץ בעבודות צבע בע"מ נ' מדינת ישראל (31.1.2016); רע"פ 18/5308 ג'בארין נ' מדינת ישראל אגף המכס והמע"מ (18.7.2018)).

באשר לעקרון אחידות העונישה, בית המשפט המחויז הפנה בפסק דין לאשר נקבע בע"פ 17/27 בסל נ' מדינת ישראל (12.12.2017) כי "אין מדובר בכלל 'מתמטי' שבלעדי אין, כי אם בשיקול אחד מבין מכלול השיקולים הרלוונטיים לגזרת העונש" (שם, פסקה 11). זאת ועוד, בית משפט השלום התחשב בעונש שנגזר על הנאשם המרכז' בתיק בבואו לגורור את דיןו של המבוקש, אך שיעונש המאסר שנגזר על המבוקש נמור במידה ניכרת מהעונש שנגזר על הנאשם המרכז' בפרשה, וזאת תוך שבית המשפט איין בין מכלול השיקולים הרלוונטיים בעניינו של המבוקש ובונסיבות העניין. הדברים נכונים גם ביחס לנסיבותו האישיות והמשפטתיות של המבוקש שהובאו בחשבון במסגרת גזר דין של בית משפט השלום, ואף שימושו להצדקת גזרת העונש המתאים בעניינו בחלוקת התחתון של מתחם העונישה, וזאת שעה שבUberioritas מס אף נפסק כי גובר המשקל של האינטרסים הציבוריים שבוחמרא בעונישה ובהרתה על פני נסיבותו האישיות של הנאשם (ראו, למשל, רע"פ 4791/08 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (9.2.2009)). לפיכך, סבורני כי העונש שנגזר על המבוקש מבטא נכון את מכלול השיקולים הضرיכים לעניין, ואני מוצא מקום להתערבותו של בית משפט זה ב"גלאול שלישי".

.8. הבקשה נדחתת אפוא.

ניתנה היום, כ"ח בתשרי התש"ף (27.10.2019).

שפט

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il